

Какъ да тръпи това сръдце
Да тя гяда въ чюзды ржцѣ,
Денъ нощѣ слъзы текжтъ,
Живота ми къмъ гробъ влѣкжтъ.

Съ чръны очи катъ м' устрѣли,
Отъ душж мя ты отдѣли,
Не ль е язжкъ и зарадъ менъ
Тжй да умрж младъ и зеленъ?

На ти сабж, че удари
Сръдце-то ми ты распори,
Виждь у него огнь гори,
Той ще да мя умори.

Твой поглядъ немилостивъ,
Какъ да бждж, душе, азъ живъ?
Ты си чюжда вече за менъ,
Азъ съмь люто за тебъ раненъ.

И отъ тебе катъ ся лишж,
Чго ми трѣбва тжзи душа?

(отъ Пѣснопойкж-тж)

Ангелско-то лице твое
изгори сръдце-то мое
Поразихж ми гржди-ты
окаяну въздышкы-ты,
Прикаска ми е животъ-тъ
за ничто нѣмамъ охотж
Ахъ !